

ת"פ 46267/06/13 - מדינת ישראל נגד משה אלימלך

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 46267-06-13 מדינת ישראל נ' אלימלך(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה אלימלך (עציר)

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 3.6.2013, נכנס הנאשם למשרד בירושלים וגנב ממנו מחשב נייד. בהמשך, מכר הנאשם את המחשב לחנות מחשבים. בהמשך אותו יום, גנב הנאשם טלפון נייד משולחן בבית משפט השלום בירושלים ומכר אותו.

הנאשם צירף לתיק זה, שמונה תיקים פלייליים נוספים: מקרה של התפרצות לדירה מבעד חלון, ביום 27.03.2014, וגניבת רכוש מתוך הדירה, תוך גרימת כאוס במקום; התפרצות למחסן בישיבה, ביום 21.03.2014, וגניבת ציוד, ששווי לא צוין, אותו מכר בהמשך בתמורה ל-300 ₪; התפרצות לסניף קופת חולים, ביום 22.11.2008, וגניבת רכוש ממנו; גניבת תיק ובו מסמכים, מזומן בסך 150 ₪ ועוד, ביום 10.12.2013 בבית חולים. בהמשך, קרע הנאשם את שטרות הכסף בנוכחות שוטרים; גניבת מכשיר טלפון סלולרי מכיס בעליו, ביום 25.05.2013; החזקת אופניים חשודים כגנובים, ביום 25.12.2013; שני מקרים של הפרת הוראה חוקית, ביום 23.1.2014 וביום 18.11.2013.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. שירות המבחן תיאר נאשם אשר החל בשימוש בסמים החל מגיל 13, וכן מעורבות עבריינית החל מהיותו קטין. הנאשם נכנס ויצא מבין כתלי הכלא מספר פעמים, ונסיונות שביצע להיגמל מסמים, לרבות במהלך מעצרו בתיק זה ובין כתלי שב"ס - לא צלחו. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי מאפייני אישיות הנאשם מעלים קושי בתובנה לחומרת התנהגותו. העבירות בהן הורשע, התמכרותו לסמים ועברו הפלילי, מעידים על רמת סיכון להישנות עבירות.

3. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה שונים, בהתאם לסוג העבירות בהן הורשע הנאשם, הדגישה את מספר העבירות בהן הורשע הנאשם, את עברו הפלילי העשיר, על אף ריצוי מאסרים רבים שלא היוו הרתעה כנגדו, וכן ציינה את התרשמות שירות המבחן. לפיכך, עתרה המאשימה להורות על הפעלת שלושה מאסרים מותנים במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש שיוטל על הנאשם, כך שבסך הכל ירצה 8 שנות מאסר.

4. בא כוח הנאשם היפנה לאבחון פסיכיאטרי בעניינו של הנאשם וכן נסיונותיו להיגמל מסמים. לטענתו, בשל התמכרותו הממושכת של הנאשם לסמים, יש לראות בו אדם הסובל ממחלה, ולהתייחס לעבירות הרבות כפרשיה אחת הנובעת ממחלה זו. בנוסף, טען כי עבירות הרכוש בהן הורשע הנאשם מצויות ברף נמוך של ביצוע העבירות, וכן כי יש לזקוף לזכותו את צירוף מרבית תיקיו הפתוחים. לפיכך, עתר לאפשר לנאשם גמילה במסגרת הכלא, ושלא להחמיר עימו.

בת זוגו של הנאשם, אם לשלושה ילדים, העידה כי בכוונתם להתחתן, וכי בכוונת הנאשם לפתוח בחיים נורמטיביים.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והבהיר כי העבירות בוצעו עת היה תחת השפעת סמים. לדבריו, מאסר ארוך לא יפתור דבר, וכן כי רואה את עתידו עם בת זוגו וילדיה.

מתחמי הענישה

5. הנאשם הורשע בעבירות שונות, אשר בוצעו בנסיבות שונות, ולפיכך יקבע מתחם ענישה לכל אחד מהמקרים בהם הורשע.

א. התפרצות למקום מגורים, מהווה פגיעה ברכושו של אדם, אך למעלה מכך - מהווה פגיעה קשה בבטחונו האישי. המתפרץ לבית מגורים, מפר ברגל גסה את פרטיותו של קורבן העבירה, תוך חדירה בוטה למקום פרטי, אישי, המשמש עוגן ומבצר עבור כל אדם ואדם (ראו לענין זה ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אורן אואזנה** (31.12.2008)). לעיתים, במהלך ביצוע העבירה, נגנב רכוש אישי בעל משמעות אישית וסנטימנטלית. בנוסף, לא פעם במהלך הגניבה, מותיר אחריו המתפרץ, בוקה ומבוקה ומבולקה, הגורמים לתעוקה קשה בלב קורבן העבירה.

בנסיבות המקרה הנדון, של התפרצות לבית מגורים, נכנס הנאשם מבעד לפתח חלון, ללא נסיבות המצביעות על תחכום, תכנון מוקדם, חבירה לאחרים, או שימוש באמצעים מיוחדים, וכן אין המדובר ברכוש שנגנב בעל שווי רב ויוצא דופן. מאידך, במהלך מקרה זה, גרם הנאשם ל"כאוס" בבית אליו פרץ, על המשמעויות הנובעות מכך, כמפורט לעיל.

ב. התפרצות למקום שאינו משמש למגורים, פוגעת בעיקר ברכוש בעליו, אך מביאה בעקבותיה אף טירחה רבה הנגרמת לבעלים בשל הצורך בהגשת תלונה, רכישת רכוש חליפי, וזמן הנגזל

מקורבן העבירה.

בשני מקרי ההתפרצות למקום שאינו משמש למגורים, בהם הורשע הנאשם, מדובר במוסדות, כך שאין המדובר בנזק שנגרם לאדם פרטי. יחד עם זאת, יש להתייחס למידת הפגיעה שנגרמה, שכן הרכוש הנגנב לא הושב לבעליו.

ג. עבירת הגניבה מהווה פגיעה ברכושו של אחר, בהתאם לשווי הרכוש, אך גם בהתאם לאופיו. גניבת מכשיר סלולרי, בו מצויים פרטים אישיים רבים, מהווה פגיעה המגעת מעבר לעצם שווי הרכוש.

במקרי הגניבה בהם הורשע הנאשם, מדובר בגניבת תיק ובו מסמכים שונים וכן סכום כסף מזומן, אשר נקרע על ידי הנאשם בהמשך, גניבת מחשב נייד אשר נמכר בהמשך, גניבת מכשיר טלפון סלולרי מתוך כיס מעיל בעליו במקרה אחד, וגניבת מכשיר סלולרי, אשר נמכר בהמשך, משולחן בבית המשפט, במקרה אחר. מדובר במקרים בהם נזק רכושי ואף מעבר לכך.

ד. עבירות הפרת הוראה חוקית, מהוות זלזול ופגיעה במערכת החוק ואכיפתו, כאשר היכולת במתן אמון לצורכי חלופת מעצר, מהווה כלי בידי בית המשפט לפגיעה מינימלית בעצורים שונים.

6. לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה באינטרס המוגן בכל אחד מהמקרים, את נסיבות ביצוע העבירות וכן הפסיקה הנוהגת, אני קובע את מתחמי הענישה הבאים:

- א. לגבי עבירת התפרצות למקום מגורים, מתחם הענישה נע בין 10 ל-27 חודשי מאסר בפועל.
- ב. לגבי כל אחת מעבירות ההתפרצות למקום שאינו משמש למגורים, מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.
- ג. לגבי כל אחת מעבירות הגניבה, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל.
- ד. לגבי עבירת החזקת חפץ החשוד כגנוב, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מאסר למשך מספר שבועות.
- ה. לגבי כל אחת מעבירות הפרת ההוראה החוקית, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

7. צודק בא כוח הנאשם, כי יש לראות את הנאשם כחולה במחלת הסמים. מדובר במחלה של התמכרות קשה, לחומרים הפוגעים במשתמש בהם, ומביאים אותו לפגוע קשות בחברה שסביבו. הנאשם סובל מהתמכרות לסמים במשך מרבית שנות חייו, וריצה עד כה למעלה מ-16 שנים בין כתלי הכלא. אין ספק כי יש לזקוף לזכותו את קבלת האחריות על מעשיו, ההודאה במיוחס לו במרבית התיקים הפתוחים כנגדו, וכן את נסיבות חייו הקשות. יחד עם זאת, למרבה הצער, התקופה היחידה בה הנאשם אינו פוגע בציבור שסביבו, הינה עת נמצא בין כתלי הכלא: מדובר בשור מועד, אשר הורשע עד כה בביצוע למעלה ממאה עבירות, בהן עבירות רכוש רבות, עבירות אלימות ועוד. מאסרים בפועל וכן מאסרים מותנים, לא היוו כל הרתעה כנגד הנאשם, אשר שב וביצע עבירות שונות, מבלי להירתם באופן רציף להליך שיקומי. ניתן להתרשם מפגיעתו הרעה של הנאשם בציבור, מאופן התנהלותו בתיק זה: את עבירות הגניבה בהן הורשע במסגרת התיק העיקרי, ביצע הנאשם לאחר פחות מחודש ימים מיום שחרורו ממאסר ממושך. במסגרת הליך המעצר בתיק העיקרי, שוחרר הנאשם להליך טיפולי ב"גגון", אך עזב את המקום לאחר כעשרה ימים, ושב לבצע עבירות רכוש רבות, בהן הורשע כאמור לעיל. בנסיבות אלה, ובלא שמתקיימות נסיבות המעידות, בשלב זה, על סיכוי גבוה לשיקום, יש לתת במקרה הנדון משקל בכורה להגנה על שלום הציבור, תוך תקווה כי הנאשם ישכיל לנצל את תקופת מאסרו, לשם הליך טיפולי מתאים. שקלתי בכובד ראש, האם אין זה המקרה לחרוג ממתחם הענישה, לשם הגנה על שלום הציבור, בהתאם להוראת סעיף 40ה' לחוק העונשין, אך החלטתי כי לצד הצורך בהטלת מאסר ממושך, יש לעודד את הנאשם לבצע הליך שיקומי במסגרת שב"ס, ולהותיר לו פתח של תקווה. לפיכך, העונש שיוטל על הנאשם לא יחרוג ממתחמי הענישה, ולא יעמוד בקצה העליון של מתחמים אלה, גם אם יהיה בחלק הגבוה של מתחמי הענישה שנקבעו ובמצטבר, זאת מהסיבות שפורטו לעיל.

8. מרבית העבירות בהן הורשע הנאשם במקרה הנדון, הינן עבירות רכוש, במידה שונה של חומרה, אשר בוצעו על רקע דומה. לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם עונש כולל לכל האירועים, אשר ישקף את חומרת מעשיו.

לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 שנות מאסר.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה שמשכו 6 חודשים, אשר הוטל במסגרת ת"פ 2657-07 (שלום י-ם).
- ג. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה שמשכו 6 חודשים, אשר הוטל במסגרת ת"פ 40327-06-10 (שלום י-ם).
- ד. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה שמשכו 4 חודשים, אשר הוטל במסגרת ת"פ 10099-08 (שלום י-ם).

המאסרים המותנים יופעלו חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם בניגום 12 חודשי

מאסר, אשר יצטברו לתקופת המאסר שהוטלה בתיק הנוכחי. הנאשם ירצה 5 שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו בין הימים 1.7.13 ל-10.11.13, וכן מיום 8.6.14 ואילך.

ג. 8 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור, תוך 3 שנים משחרורו, עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור, תוך 3 שנים משחרורו, עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב, וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום 23/11/2014